

Abstrakt

Antrakofilní houby mají mezi houbami relativně ojedinelou ekologii, protože se dokázaly přizpůsobit požárům a životu na spáleništi. Přestože jde o extrémní prostředí, můžeme po celém světě nacházet druhy, které z požárů benefitují. Adaptace na působení ohně mohou být u různých antrakofilních druhů značně odlišné, mohou preferovat odlišné substráty v rámci spáleniště a místa zasažená ohněm s různou intenzitou. Antrakofilní houby mají různé životní strategie jak na spáleništi, tak mimo ně. Najdeme mezi nimi houby saprotrofní, endofytní i mykorrhizní. Antrakofilní způsob života se v průběhu evoluce objevil nezávisle na sobě v mnoha skupinách makroskopických i mikroskopických hub. Přizpůsobení antrakofilních hub na oheň prostupují celým jejich životním cyklem. Spory antrakofilních hub jsou při rozšiřování podporovány ohněm, další přizpůsobení se uplatňují během klíčení a také růstu na spáleništi při extrémních chemických podmínkách. Mnoho aspektů v životním cyklu antrakofilních hub zůstává nejasných, jako například rozšiřování a rychlá kolonizace spáleniště nebo některé životní fáze mimo spáleniště. Nutný je další výzkum pro plné porozumění ekologii a životním strategiím antrakofilních hub. Cílem práce je shrnout dosavadní stupeň poznání ekologie antrakofilních hub, zejména z hlediska jejich sukcesních řad, šíření, životaschopnosti spor a faktorů indukujících jejich klíčení.

Klíčová slova: Basidiomycota, Ascomycota, spáleniště, ekologie, klíčení spor